

Pátek 1. postního týdne

📖 Ez 18,21-28; Mt 5,20-26

Ez 18,21-28

Toto praví Hospodin, Bůh: „**Jestliže se zločinec odvrátí od svých hříchů, které spáchal, bude-li zachovávat mé příkazy, bude jednat podle práva a spravedlnosti, jistě bude živ a nezemře.** Nebude se vzpomínat na žádné jeho nepravosti, které spáchal. Bude žít pro svou spravedlnost, kterou činí. Mám snad zalíbení v zločincově smrti - praví Pán, Hospodin – anebo spíše (chci), aby změnil své chování a byl živ? **Opustí-li však spravedlivý svou spravedlnost a bude-li jednat ohavně jako zločinec, bude živ?** Na žádný jeho spravedlivý skutek, který učinil, se nevzpomene, zemře pro svou nevěrnost, které se dopustil, pro hřích, který spáchal. Říkáte: 'Pán nejedná správně!' Slyšte tedy, izraelský dome! Je to mé jednání, které není správné, nebo spíš vaše? Jestliže spravedlivý opustí svou spravedlnost a páchá nepravost a zemře, zemře pro nepravost, které se dopustil. **Jestliže se však zločinec odvrátí od svých zlých skutků, které spáchal, a jedná podle práva a spravedlnosti, sám sebe zachrání.** Neboť proto, že se bál a odvrátil od všech svých nepravostí, které spáchal, jistě bude živ a nezemře.“

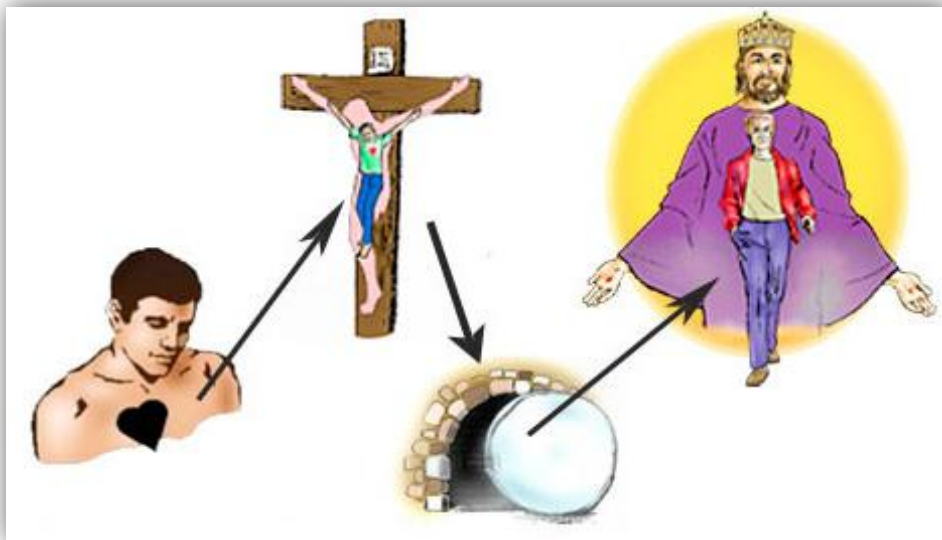
Mt 5,20-26

Ježíš řekl svým učedníkům: „**Nebude-li vaše spravedlnost mnohem dokonalejší než spravedlnost učitelů Zákona a farizeů,** do nebeského království nevejdete. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: 'Nezabiješ.' Kdo by zabil, propadne soudu. Ale já vám říkám: Každý, kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu; kdo svého bratra tupí, propadne veleradě; a kdo ho zatracuje, propadne pekelnému ohni. Přinášíš-li tedy svůj dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech tam svůj dar před oltářem **a jdi se napřed smířit se svým bratrem,** teprve potom přijď a obětuj svůj dar. Dohodni se rychle se svým protivníkem, dokud jsi s ním na cestě, aby tě tvůj protivník neodevzdal soudci a soudce služebníkově, a byl bys uvržen do žaláře. Amen, pravím ti: Nevyjdeš odtamtud, dokud nezaplatíš do posledního halíře.“

➔ K Božímu slovu (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Ježíš mluví s autoritou, která je rovná autoritě toho, který dává Deset Slovo. „Ale já vám říkám“ není v protikladu k tomu, co bylo řečeno, ale projasňuje a upravuje v řečeném to, co vypadá jako ústupek, a přechází od pouhých činností k touhám srdce, v němž má všechno svůj původ.

† Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství (z čl. 20)

Nebude neúčinné poukázat na **vztah mezi spravedlností a milosrdenstvím.** Nejsou to dva odporující si aspekty, ale dvě dimenze jediné skutečnosti, která se postupně rozvíjí až k dosažení svého vrcholu v plnosti lásky. Spravedlnost je zásadní pojem pro občanskou společnost, jímž se obvykle odkazuje na právní řád, jehož prostřednictvím se uplatňuje zákon. Spravedlností se také rozumí, že každému má být dáno to, co mu náleží. V Bibli se

často zmiňuje božská spravedlnost a Bůh jako soudce. Ta se obvykle chápe jako celistvé dodržování Zákona a jednání každého dobrého Izraelity jako odpovídající příkázáním, která dal Bůh. Tato vize nicméně nejednou vedla k upadnutí do legalismu, zastírala původní význam a zatemňovala hluboký smysl spravedlnosti. Pro překonání legalistické mentality je třeba zmínit, že v Písmu svatém je **spravedlnost v podstatě chápána jako důvěrné sebeodevzdání Boží vůli.**